

(3) ? - dill 35

Estimada Merci. — Recosta que me, en he de fer la veritat,
Tots que est va molt bi' per mala cosa, em fero a dia
hi ha el ved i puc els baixos del blit per esmentar una
mica. Estan roent la problema, em sembla, que
no acaba mai de saber on començava on acaba cada
una de les tres meus conegudes àrea dels Pridelini.
No estic encantat, doncs, ni atic una mica "carpedea"
(vocable principal d'una variant del Neotatà, subdialecte godàs,
ja fa molts anys extingit). "Carpedea" és com saps Pothorn
un producte industrial usat en la confeció de robes
barates, cases de possobles, etc. etc. Poc, recent però bona ja
seva essència de cosa sofisticada, de mala qualitat
i malsan, els que portaven aquell mercnatge eren
feliç en dirunt això, i usarem per significar qual-
quier ~~cosa~~ les coses que tenien la qualitat
essència que les "veles de sal." I, després d'aquesta
disquisició mitofòrica, em fero a benvista, abans
no es rebedi.

Perqui regis que sóc bon minyo i' envio tot el vi més
alt e de llimona. No sé si podràs descriuixos però al
menys, te'n coneixeràs. Hi ha ~~alguna~~ força detallat
que cal coneixre, per tal com s'ha fet tot escrit molt
de pressa i sense una gran cura. Sobre tot, mi he
adonat que les primeres passades de la dansa son
de parlar d'uns seus fills, encara més sovintents
que els tress. Cal adonar-se que això es una broma.
En l'original, la senyora Enriqueta coneixia i provocant
els seus desiris de veureja la mort del seu pare, i
“anomenava” fills inferiors del seu roser viuent “
aquests desigs de venjança. Però, ja mi he vist
obligrat a traslladar aquell viure distric, uns quants
reus més avall, sense dansar-me concepte, que
llavors Enriqueta no té telloc a parlar dels seus fills.
T'ho explico perquè no et facis un envalós error
el que ja mi arava a fer tot llegint la novel·la.

2-XII-37 (b)

Carta. Sart que arribat vnu vesne que sot es tracta
Torna d'una novel·la de Josep M. Folch i Torres, en la
que molt més bonica que cap de les novel·les d'
aquest autor, el qual, segur dit de passada, té en
relació admirades en en "Gòt", i López Ríos, d'última
banda, ha escrit no sé on que caldiria rebatre
l'ímpar-lo.

Personra que la boba no tragi escrit en cara, però
si que està molt atrabessada amb els reptelets.
Si hi haguésser hagut l'Eudald, potser trauria més jo
a donar-me una sorpresa, però ara consultaria una
mica desplaçat, m'encanessa molt records per a
tobhom especialment per la carre.

Vens, ? persona, però si que la volta Mireia està
incorint, i jo h'he de canviar les absoltes d'una roba nova
o altra.

2-XI-32 (2)

Em penso que aquella carta et haurà venut per la interpretació de les arques, fent molt menys. És per que la nostra alienació serà passatgeca. Però li deu la conciliació d'un dia, que fa temps que se s'agitava obscurament dins menys sense prendre forma. Volia alguna cosa, i ne sabia què. Ara ja ho sé. Vull escriure una tragèdia! Naturalment, en forma, i abans he d'acabar la traducció del drama.

No se'n triarà alguna tema grec-romà o hebreu, alguna cosa romàntica i històrica. He pensat en Martí el Tor, altament dit de Sicília, el gran fill de Martí l'Humà, que si no vaig errat, va morir de tant estimar una siciliana que li declarava els molts dels ossos. Hi ha material tragic en aquella mort, que extingirà la dinastia

2-XI-32 (26)

nacional de Catalunya. Cre que hi havia d'haver una relació d'un monjo, sobre la fita de les cases dels matus en aquell temps a causa de la desolació que hi havia. En fita? Vols ajudar-me? Com jo no puc anar a la biblioteca, em parlo molt fort i ~~estudia~~ heus tots aquells llocs que devien fer a la història de Rovira i Virgili i me les explicarés una mica. No era ve de setmanes, perquè, no vull fer res a homes d'acabari cinquanta.

Estant exceptuant els viatges d'en Joan. Denia pensos escrivells i mi havia de tornar fina, per començar en algunes frases, tots els paràgrafs si s'que encara tens temps meus sans de sang i petso.

VEn

2-XI-32 (3)

Marie S